

den Form, som Lovforslaget har faaet, over paa den ærede Minister. I den forrige Samling sluttede jeg som Ordfører en lignende Sag med en indstændig Opfordring til den ærede Minister om at tage Sagen under Overveielse, hvorpaa han gav mig et bestemt Løfte om at gjøre det. Efterat den ærede Minister nu har havt Betænkningstid i omtrent et Aar, maa han dog nu være paa det Nene med sig selv om, hvilken Form der er at foretrække, og, naar den ærede Minister da har foretrukket den Form, som her foreligger, saa skyder jeg mig ind under hans Autoritet og stemmer for Lovforslaget i den Form, hvori jeg veed, at det vil vinde Allerhøieste Stadfæstelse. Jeg ønsker nemlig Birkedals Menighed anerkjendt, ikke saameget for at bringe denne Mand, som jeg fra min tidlige Ungdom har kjendt og sætter stor Priis paa, ud af den falske Stilling, hvori han selv har bragt sig, og heller ikke saameget, fordi jeg frygter for Trudslen om, at man ellers vil træde ud af Folkekirken, thi vilde man træde ud af Kirken, saa var man traadt ud og havde ikke truet dermed, men fordi jeg har meget illovers for den Menighed, som har dannet sig om ham, og fordi jeg vilde finde det at være en Synd imod de Mange, som i fuldstændig god Tro ere traadte ind i denne Menighed, om de udsattes for de Ulemper, der følge af dens ulovhjemlede Stilling. Min Hovedgrund er dog den, at en saadan Tilstand ikke bør bestaae; den skal enten forbydes eller legaliseres. Man skal ikke lade en Tilstand vore, som savner lovlig Hjemmel; bestaaer den imidlertid alt, og det maa erkjendes, at den ikke kan eller bør forbydes, saa maa den lovshjemles; der gives ikke noget Tredie. At lade Tilstanden bestaae og at irettesætte de Præster, der have deeltaget i Kirkens Indvielse, og som aabent bekjende, at de sympathisere med Birkedal og hans Menighed, er efter min Mening meningsløst og uholdbart. Jeg stemmer altsaa for Mindretallets Forslag, idet jeg virkelig finder, at det er Sandhed, hvad der er blevet sagt om det, at det kun gaaer „et Haneffjed“ videre, end Loven af 4de April 1855 er gaaet, naar det tillader at løse Sognebaand til de tjenstleilige Præster, som Kongen vil give en saadan Bemyndigelse. Det

er jo hderst faa tjenstleilige Præster, hvordom der kan blive Spørgsmaal. Ja, der er vel for Dieblittet endeel flere end ellers, idet vi jo have faaet en Mængde, og det tildeels af vore dygtigste Præster, fordrevne fra det danske Slesvig og i disse Dage jo kunne vente en ny Skare af saadanne. Men skulde det da virkelig være en saa stor Ulykke, om disse af Kongen kaldede Mænd, der i alle Maader have opfyldt de Forbringere, der stilles til en Præst, paa enkelte Steder af Landet bleve kaldede af saadanne frie Menigheder til at varetage deres Tare? Det forekommer mig, at de praktiske Følger af Mindretallets Forslag umuligt kunne være farlige for Kirkens Bestaaen eller for dens Fremtid, saa vel udstyret som dette Forslag vil blive med Garantier og Canteler af det ærede Medlem for 7de Kreds (Forchhammer). Jeg skal stemme for hans Endrings- og Underendringsforslag, dog med Undtagelse af det første, idet jeg vil bede det ærede Medlem at overveie, om det dog skulde være rigtigt at gjøre Lovforslaget ligefrem ubrugeligt i Kjøbstæderne og især i Kjøbenhavn. Det har vissefelig ikke nogen stor praktisk Betydning, hvad Kjøbenhavn angaaer, hvor der er saamange Præster, men det var dog tænkeligt, at Forslaget ogsaa blev anvendt her, og, da man jo dog for at faae en Sal indrettet saaledes, at den kan bruges til Kirke, maatte leie den paa længere Tid, kunde der ikke være Noget imod at tillade Brugen af en Vedesal. Den engelske Kirke har i lang Tid været i et leiet Vaghuus i Store Kongensgade og den herrnhuttiske Kirke i et leiet Vaghuus i Storingadeen, og der er maaskee flere Exempler paa noget lignende. Det at faae en Kirke opsørt vilde dog virkelig næsten være en Umulighed, hvis en saadan Frimenighed skulde tænke paa at danne sig i Kjøbenhavn. Forøvrigt lægger jeg ikke stor Vægt herpaa; jeg stemmer for Lovforslaget, hvad enten dette Endringsforslag vedtages eller ikke, men jeg vil ikke stemme for det. De øvrige Forslag skal jeg stemme for og isøvrigt anbefale Udvalgets Mindretals Forslag saaledes ændret til Forsamlingens Velvillie.

Krieger: Den ærede Landthingsmand, som nu satte sig, opfordrede før Forsamlingen